

SAM EL BRAMADOR

La seva divisa: «Què diiiius?»

D'ençà que al seu mestre timoner, mentre netejava la pistola, per desgràcia se li va escapar un tret i la bala es va allotjar a dos dits de la seva orella dreta, en Sam el Bramador és sord com una campana.* Evidentment, els membres de la tripulació de l'*Octopus* se n'aprofiten: «Tros de balena!», «Cara de magdalena!»... Així és com anomenen el seu capità per divertir-se.

És cert que la seva oïda no és gens bona, però el seu olfacte és llegendari. Si els taurons són capaços d'olorar una gota de sang a centenars de metres, aquest capità és capaç de detectar el perfum de l'or a quilòmetres de distància! I com que fa anar l'espasa com ningú, no és recomanable navegar a prop seu amb un vaixell carregat de tresors...

PROESA

És el pirata més ric del planeta. Conegut amb el sobrenom del Robin Hood del mar, considera que té l'obligació moral de donar als més pobres una part de cadascun dels seus botins.

* És inútil buscar el rastre d'aquest desgraciat mariner: el pobre va acabar dins l'estómac del kraken, una enorme i colossal criatura marina.

COCO

La seva divisa: «Cocoooo!»

Temps era temps, hi havia un lloro anomenat Coco, fidel company del capità Narval. Un matí, després de quaranta-cinc dies sense veure terra, va començar a tenir gana. Com que no tenia res més a mà, es va menjar el capità, que sempre havia trobat força apetitós.

Privada de comandament, aviat la tripulació va haver de buscar-li un substitut i en Coco fou l'escollit per unanimitat. D'aleshores ençà, una certa cacofonia regna durant les batalles.

PROESA

Es va empassar un capità
sencer sense escopir-ne
ni un bocí.

BARBAFÚCSIA

La seva divisa: «La seda cal rentar-la amb aigua freda!»

Aquest elegant capità no veu pas per quin motiu, només pel fet de ser un pirata, tothom està obligat a fer pudor de mitjons vells i a canviar-se els calçotets només un cop a l'any! Vestit sempre amb cura, només vol fer servir oli de ricí per mantenir la barba en bon estat. Com que no beu ni una gota d'alcohol, va treure les botes de rom de la bodega i les va transformar en un vestidor, cosa que li va comportar haver de sofrir un violent motí per part dels seus homes (motí que va aconseguir reprimir només Déu sap com).

Abans de cada atac, en BarbaFúcsia s'escampa lluentons per la barba i, després, executa una coreografia més propera a la *Macarena* que a la haka dels jugadors de rugbi neozelandesos. Evidentment, els espectadors queden parats... Són in comptables els vaixells que va capturar sense haver de brandar l'espasa perquè la tripulació enemiga no podia deixar de riure. Es tracta d'una estratègia inspirada en el seu cosí llunyà Barbanegra, el qual, abans de cridar a l'abordatge, tenia el costum de calar-se foc als cabells. Però allò que en BarbaFúcsia inflama és la pista de ball!

PROESES

Ha capturat setanta-dos vaixells i els ha transformat en salons flotants de te.

Va crear la CPRDB (Confraria dels Pirates que Recomanen Discutir abans de Barallar-se), de la qual ell és el cap i l'únic membre.*

*La candidatura d'una tal Maddie està sent examinada actualment.

JOSEFINA, BENJI & JO

La seva divisa: «Els pares a casa, els infants al pont del vaixell!»

Així que van fer les primeres passes, la Josefina, en Benji i en Jo van començar a somiar a acompanyar el seu pare en els seus viatges per mar. Cada vegada que marxava, passava sempre el mateix: es posaven a marranejar de mala manera, empipats perquè el pare no els deixava pujar a bord. Cansats de negatives, una nit els infants es van esmunyir discretament dins la cambra del seu progenitor i li van desbaratar el despertador.

PROESA

Haver aconseguit enredar el seu pare, un vell llop de mar.

L'endemà, l'home no es va despertar a l'hora i els infants es van embarcar en lloc seu. En veure'ls, la tripulació va començar a cridar «Bon dia, capità!», i és que els tres petits bergants s'havien posat la casaca, el barret i la resta de roba del seu pare. Després, la Josefina s'havia enfilat damunt les espatlles d'en Benji, el qual havia pujat damunt les espatlles d'en Jo. En dirigir-se cap a la part del davant del pont, anaven perillósament de tort... Per sort, els mariners no es van adonar de res i, ben aviat, van fer-se a la mar. Però quan van demanar als infants la ruta a seguir, aquests es van trobar desemparats, perquè no havien pensat a endur-se la carta de navegar del pare, indispensable per a la navegació.

D'aleshores ençà, miren de dissimular tot donant indicacions falses. Ja fa quatre mesos, sis dies i dotze hores que naveguen en cercle.

